

Sygn. akt V GC 700/13 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata DOWHANYCZ - TUROŃ
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: Przedsiębiorstwa Produkcyjno- Handlowo - Usługowego (...) - Spółka z o.o. w B.

przeciwko: (...) Sp. z o.o. w P.

o zapłatę 6.404,33 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 07.11.2013 r. sygn. akt V GNc upr 1693/13, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6.404,33 zł (sześć tysięcy czterysta cztery złote trzydzieści trzy grosze) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwot:

- 3.339,33 zł od dnia 05 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty,

- 3.065,00 zł od dnia 07 czerwca 2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.467,00 zł tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 1 200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) Sp. z o.o. w B. reprezentowane przez radcę prawnego w pozwie z dnia 05.09.2013 r. skierowanym przeciwko „(...)” **Sp. z o.o. w P.** wniosła o zasądzenie kwoty 6.404,33 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot

3339,33 zł od dnia 05.06.2013 r. do dnia zapłaty,

3065,00 zł od dnia 07.06.2013 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami postępowania sądowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podniosła, że sprzedawała pozwanemu materiały remontowo-budowlane określone szczegółowo na fakturach VAT i towary zostały pozwanemu wydane. Podkreśliła, że pozwany uiścił tylko kwotę 1000 zł a pozostałych

cen wskazanych na spornych fakturach VAT nie uiszczył stąd został wezwany do zapłaty. Wezwanie okazało się bezskuteczne.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział V Gospodarczy w sprawie V GNc upr 1693/13 w dniu 07.11.2013 r. wydał **nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym** zgodny w żądaniem pozwu.

W **sprzeciwie od w/w nakazu zapłaty** (k.42) pozwana spółka zaskarżyła to orzeczenie w całości wnosząc o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych. Podniosła zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze. Zarzuciła, że nie ma zaległości wobec powoda a powód nie zaksięgował wszystkich wpłat pozwanego. Ponadto podała, że nie zawierała z powodem żadnej umowy na wykonanie usług i wskazała na brak istnienia zobowiązania.

W odpowiedzi na **sprzeciw od nakazu zapłaty** (k.47) powodowa spółka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko wnosząc ponadto o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Strony są przedsiębiorcami działającymi w formie spółek kapitałowych.

(odpisy KRS stron k.4-7, 19-26, 69-72)

Strona pozwana w formie e-maila złożyła zapytanie do powoda w zakresie oferowanych przez niego materiałów remontowo-budowlanych. Powód przedstawił jej ofertę na objęte zapytaniem towary i strona pozwana zaakceptowała ją. Powód wobec tego dostarczył kupującemu zamówione towary i dostarczył je wraz z fakturami VAT .

Powodowa spółka realizując w/w zamówienie wystawiła faktury VAT

w dniu 21.05.2013 r. na kwotę 4786,23 zł z terminem płatności 04.06.2013 r.,

w dniu 23.05.2013 r. na kwotę 3065,00 zł z terminem płatności 06.06.2013 r.

Strona pozwana nie negocjowała ilości, jakości i ceny towarów, ale nie dokonała zapłaty w terminach wskazanych na fakturach. Wobec tego reprezentujący powoda C. C. telefonicznie ponaglił pozwaną o zapłatę. Wówczas wpłaciła ona dnia 09.07.2013 r. kwotę 1000 zł. Dalszych wpłat nie dokonano.

W dniu 03.07.2013 r. powodowa spółka wystosowała do pozwanej wezwanie do zapłaty na kwoty dochodzone pozwem. Pozostało ono bezskuteczne. Pozwana nie odpowiedziała na wezwanie.

Powód zaliczył na poczet zadłużenia strony pozwanej kwotę 446,90 zł z tytułu wystawienia korekt faktur VAT w związku ze zwrotem części towaru oraz palet.

(faktury VAT k.27-28, faktury VAT korekta k.52-54, wezwanie do zapłaty k.29-30, przesłuchanie powoda k.74v-75)

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód w całości dowiódł w niniejszym postępowaniu za pomocą dowodów z dokumentów i przesłuchania powoda zasadność swojego roszczenia zarówno co do samej zasady, jak i co do konkretnych, żądanych kwot. Wypełnił zatem nałożony nań dyspozycją art. 6 k.c. obowiązek dowodowy. Zgodnie bowiem z tym przepisem ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dowody z dokumentów zaofiarowane przez powoda były spójne, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania ich wiarygodności, zresztą nie czyniła tego również pozwana. Ich treść odpowiadała zatem prawdzie. Były one spójne z treścią przesłuchania powoda i wobec tego Sąd w całości jego twierdzeniom przydał walor wiarygodności.

W niniejszej sprawie strony w zakresie działalności swoich przedsiębiorstw zawarły ze sobą umowy sprzedaży. Powód oczekując w zamian zapłaty stosownej ceny przeniósł bowiem na pozwanego własność towarów wskazanych na spornych fakturach VAT i wydał je pozwanemu, a on niewątpliwie je odebrał. Jak zaś stanowi art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Istotne przy tym jest, że pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty przeczyła zawarciu umowy przez strony zatem istnieniu roszczenia. Z twierdzeniami tymi nie sposób się zgodzić, albowiem przeczy im zaistniały w niniejszej sprawie stan faktyczny. Zważyć bowiem trzeba, że pozwana nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń powodowi co do odebranego towaru. Towar był niewątpliwie zgodny z zamówieniami pisemnymi złożonymi przez stronę pozwaną. Zasady obrotu gospodarczego jednoznacznie wskazują, że gdyby pozwana otrzymała materiały nie zamawiane, bądź niezgodne z zamówieniem to interweniowałaby w celu wyjaśnienia sytuacji. Przedstawiłaby również wnioski dowodowe z dokumentów w tym zakresie. Tymczasem pozwana odebrała zrealizowane przez powoda zamówienia i nie wykazała aby ich prawidłowość kwestionowała. Co więcej, również po otrzymaniu od powoda dwóch spornych faktur VAT strona pozwana nie negowała zasadności ich wystawienia, ani ich treści. Zważyć również trzeba, że pozwana przed złożeniem sprzeciwu od nakazu zapłaty nie zgłaszała żadnych zastrzeżeń powodowi co do odebranego towaru, w tym nie odpowiedziała na skierowane doń wezwanie do zapłaty. Zatem oczywistym w ocenie Sądu było, że strony łączyły umowy sprzedaży, które w sposób należyty zostały wykonane przez powoda. Stąd powodowa spółka zasadnie wystawiła faktury w dniu 21.05.2013 r. na kwotę 4.786,23 zł z terminem płatności 04.06.2013 r. oraz w dniu 23.05.2013 r. na kwotę 3.065,00 zł z terminem płatności 06.06.2013 r. Skoro zaś z tego tytułu powód po odjęciu uiszczonych przez pozwaną kwoty 1.000 zł i kwoty 446,90 zł (tytułem faktur korekt) domagał się łącznej sumy 6.404,33 zł należało ją zasądzić na jego rzecz.

Sąd miał przy tym na uwadze, że strona pozwana dokonując częściowej spłaty swojego zobowiązania wobec powoda dokonała de facto uznania roszczenia. Wskazać w tym miejscu należy, że powszechnie przyjmuje się zarówno w judykaturze jak i doktrynie, że uznanie długu może nastąpić albo poprzez uznanie właściwe (np. złożenie oświadczenia woli wyrażające wprost uznanie ściśle określonego długu) albo poprzez uznanie niewłaściwe tj. takie zachowanie dłużnika, które pozwana na przyjęcie, że potwierdza on istnienie określonego zadłużenia wobec wierzyciela. Częściowa spłata zobowiązania w stopniu oczywistym wskazuje zdaniem Sądu na okoliczność tzw. niewłaściwego uznania roszczenia.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Sąd zasądził odsetki ustawowe zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. wobec terminów płatności wskazanych w spornych fakturach na dni 04 i 05.06.2013 r.

Sąd podczas rozprawy w dniu 29.05.2014 r.:

- oddalił wniosek strony pozwanej o przekazanie sprawy sądowi właściwemu wg właściwości ogólnej ponieważ był bezzasadny w świetle art. 34 k.p.c.,
- oddalił wniosek strony pozwanej o wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty albowiem sam fakt wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty i zaskarżenie go w całości przesądzało o uchyleniu tegoż orzeczenia zatem wniosek strony pozwanej był bezprzedmiotowy (art.505 k.p.c.),
- oddalił wniosek strony pozwanej o ustanowienie pełnomocnika z urzędu albowiem nie wykazała że nie ma dostatecznych środków na poniesienie kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego, a ponadto Sąd nie uznał za potrzebny udział pełnomocnika (art.117 § 3 i 5 k.p.c.),
- pominął dowód z przesłuchania strony pozwanej wobec jej niestawiennictwa albowiem była wezwana prawidłowo (o czym świadczy potwierdzenie odbioru k.64) na rozprawę pod takim rygorem.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku w oparciu o treść art. 98 § 1 i 3 k.p.c. stanowiącego o obowiązku uiszczenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przez stronę przegrywającą spór, co w niniejszym postępowaniu obligowało pozwanego do ich uiszczenia. Wysokość zasądzonych w punkcie II wyroku kosztów opiewała na łączną kwotę 1467 zł albowiem powód uścił inicjując niniejsze postępowanie opłatę od pozwu w kwocie 250 zł, natomiast na podstawie § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) koszty te wynosiły 1200,00 zł, zaś opłata skarbową od pełnomocnictwa opiewała na 17 zł. Zdaniem Sądu ani nakład pracy pełnomocnika powoda ani stopień skomplikowania sprawy nie uzasadniały zasądzenia wielokrotności stawki wynikającej w/w przepisu rozporządzenia.